

4 JAN 2006

TO THE READER

K I N D L Y use this book very carefully. If the book is disfigured or marked or written on while in your possession the book will have to be replaced by a new copy or paid for. In case the book be a volume of set of which single volumes are not available the price of the whole set will be realized

SRI PRATAP COLLEGE
SRINAGAR.

LIBRARY

Class No. 891.441

Book No. M 26 J

Acc. No. 16032



شاه مردان شیرزبان فوت پروردگار
لافتی لالاعک لاسیف لاذولفقا

جنکنا مہ خیرت علی کرم اللہ وجہہ

16032

یعنی

891.441

M 26 J

جنک و مذور

من تصیف غلام نبی شیخ منڈھول

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب مہاراج گنجیار

دشخ، بابیمہ بازامیرکدیل - رزیدنی و دمرکدیل شیر

"نعمانی پیریس د پھلی"

دینی است شهریان همه یک گفت کفن
تا بفکرش بود که این سود بود
که نهاده که در خاصه میماند پیادر
گفتن کرده شهریان همه یک گفت
که آن خرم مانید در
مزاران

از ان پس دین پس که کار نیچو
تنگه زن که کار نصف

سپین پیدہ در مکه خیر الانام صلی
علی دلی حیدر نامدار
خبردار گزیده و آنه بتو خواه نخواه
اسی لشکر آه بہت انی سخت تنگ
رہن آنہ ناؤن جناب علی
ہزاران مہم زور و رہلوان
دلیران اتھ کھیاوہ ناؤن امان
ولن سوی بہ تختال بیدادگو
دس پادشاہن برای امان
دپٹی تسرہ ون مشورہ دلپذیر
رہن آنہ ناؤن علی پہلوان
کرت بستہ آن جناب علی
مہ تل فتنہ ناحق مہ کرکارزار
مہ کرات کنوی اے شہ نامور
مہ آن شہ دین و دنیا بشور

از ان پس زمین پس که شمع ایامیان
عطا بید که در خاک شمع بیدار
بیدار است و غنای کوی حکیم
بیدار است و غنای کوی حکیم
دین بیدار است و غنای کوی حکیم
دین بیدار است و غنای کوی حکیم

[illegible]

دست بی گریستن تیغ بر آن نهیب
دوران کافران را و فوجین اندر
بهر سوی کین مهوونه جولان شتاب
چو آن بیت صفت پدید گو خطراب
که آن خون روان است بگلنگ
بهر سود روان است بیدرنگ
گم سوی بالاکم سوی زید
گم سوی بالاکم سوی زید

ابروی بان شاه پیر پند
 سر پادری دم سپین پند
 چو چویش کافر هزاران پند
 وینت ای کدن تیغ الماس ز یک
 عین مننه کاشی بید ز یک
 اسر سپین کافران بوی پند
 کافران کافران ستمون

کرن مارہ کافر ہزاران ہزار
 وچھت مردی آن یلہ نامور
 نظر سیکدن کربران پہلوان
 دون گو بنزدیک آن پہلوان
 فرشتہ زہ چھوک ایجہان پہلوان
 دیس تم زہ اے کافر زشت کار
 علی ولی حیدر نامدار
 ہزاران دمک در دم ذوالفقار
 ترک کتو گلک ون ز قہر خدا
 کنن یام گو سیکدس این کلام
 گفتوس نیز غضب از حرارت لبہ
 کر و حملہ ساری یسار و بین
 و تھت آویک جملہ فوج شریر
 تم کن وچھت آن ایل نامدار
 الہی زہ چھوی حال من آشکار

سپن تودہ مردن گیر و دار
 رہت گے کفار ان دوزخ اثر
 زمہیت متس پیدہ گولہ زجان
 دین تس تہ پٹی دس چھوم گمان
 لڈن چھوک زہ باشکر بیکران
 یہ گو قدرت قادر کردگار
 بوچھوس اے ستمگار بدروزگار
 مہ ڈرچھومنہ از آتش آب و نار
 با این تیغ بڑاں کری سر جہا
 از ان پہلوان حیدر نیک نام
 کرون قہر فوج دوزخ اثر
 رٹن در میان ادہم پاکدین
 رٹک در میان ادہم دلپذیر
 سپن عذر خواہ سوی پروردگار
 بجز تو ندارم کسے یادگار!

زہ سپن ستم کرن مارہ از کافران
 زہ سپن ستم کرن مارہ از کافران
 زہ سپن ستم کرن مارہ از کافران
 زہ سپن ستم کرن مارہ از کافران
 زہ سپن ستم کرن مارہ از کافران
 زہ سپن ستم کرن مارہ از کافران
 زہ سپن ستم کرن مارہ از کافران
 زہ سپن ستم کرن مارہ از کافران
 زہ سپن ستم کرن مارہ از کافران
 زہ سپن ستم کرن مارہ از کافران

کان بھگ بوا دم نامدار
 در آنکے زخمیاں بوا دم نامدار
 از ان زخمیاں بوا دم نامدار
 سپن ناتوان سوی باری سپن
 الہی بدر گاہ بے ساری سپن
 زمین دست بے ساری سپن
 زمین دست بے ساری سپن
 زمین دست بے ساری سپن
 زمین دست بے ساری سپن
 زمین دست بے ساری سپن

دین کا فوج دوزخ اثر
 دین کا فوج دوزخ اثر
 دین کا فوج دوزخ اثر
 دین کا فوج دوزخ اثر
 دین کا فوج دوزخ اثر
 دین کا فوج دوزخ اثر
 دین کا فوج دوزخ اثر
 دین کا فوج دوزخ اثر
 دین کا فوج دوزخ اثر
 دین کا فوج دوزخ اثر

و چھین کا فرق نالودہ انگریز گنت
 بدین در غرض با صحت کتب بدین گنت
 سر را با گنت او غرض فیور در و گنت
 چھین جا پیرا سر نامور بدین گنت
 بدین گنت بدین گنت بدین گنت

غرض در مدینہ سپین شور و شر
 و دن آدمین چار نور البصر
 غرض با صحابہ جناب رسول صلے
 سر راہ و چھوک اسپ ادم ہزار
 و دان آو آن اسپ والا مقام
 کرن سب اشارات ادم بیان
 جنابین صحابین تہ باؤن تمام
 صحابو بیلہ بوزیتھو ہیو بیلان
 جگر چاک گے چار نور البصر
 ہتو بابہ کت شاہ نہندریے
 ہتو بابہ گرہ دراک ہر شکار
 کرک آنجنابین سٹھاہ دلدی
 سخن مختصر شاہ دلدل سوار
 و چھین جا بجا گردان مر غزار
 و چھین سرودہ کافر ہزاران ہزار

پے ماتم ادم اسم نامور
 گزہن تی و چھت پارہ پارہ جگر
 بصر ایکین گے سٹھاہ دل لول
 ز بس زخمہا سوی گنت و تفکار
 کرن آنجنابین ادا می سلام
 سپین مارہ سوی نامور ہیلوان
 چھو بیچارہ گنت ادم نیکنام
 پتھر پے وست تم سپین نیم جان
 اما مان عالی سپین چشمہ تر
 مشیت اس گئی کیا زہ ہندر گے
 نیو ول چھ حضرت کران انتظار
 متن غم زدن تم کر می آگہی
 کھست دلدل کو بران کو ہسار
 تفکیت و انودر وادی کارزار
 گنت سرخ میدان بمانند زار

بکر و دن ان گنت گنت جلوه کر
 ملاک صفا صف بصد انبیا
 گنت ایستادہ زہر ہزار
 گنت نی حیات در غریب
 گنت و انور ان سلام و جواب

کئی پیام کو بیدار س سوی کلام
 بدین گنت کو س مندن نام
 بدین گنت کو س مندن نام
 بدین گنت کو س مندن نام

بدین گنت کو س مندن نام
 بدین گنت کو س مندن نام
 بدین گنت کو س مندن نام
 بدین گنت کو س مندن نام

فرستادن آن که در آن زمین
 بخون بر آن بر آن زمین
 نماز به نماز آن در نمازین
 یون پیوسته اند
 کرم نشت و نشت
 آنکه بنادوی شامت
 دین من سندی که در این دل
 کجایه بود در این دل

سوا سب گوی تو بهت پیشمار
 بر آن از پیش یون در این
 علی و یون یون در این
 روان کو بخت در این

۱۰

بیایا بیایا جلد به شراب
 تیغ و تیغ و تیغ و تیغ
 کباب و کباب و کباب
 زخم و زخم و زخم و زخم
 گریه و گریه و گریه و گریه

بحکم خدا آن تن نامور
 دین اے برادر من گوشتدار
 شمس نش گم آسوتختال خوار
 دین تس ای شاه مردان بجنگ
 پنه چاره کر اے شه نامدار
 تنی سوزمت بیکد بد اساس
 کشت آسوتخت مرغزار اس اندر
 دشت آو سیکد نه شس مختصر
 رشت بونمن پیش شاه جهان
 ت بوزت و دم مه جگر سخت تر
 هزاران کرم مار از کافران
 لکم زخم با بر بدن به شمار
 دشت آو جلد سیکد بد گهر
 مقدر به آسوم بر روز ازل
 ون کرم مه از دست خود شست و شوی

پنه در تکلم از آن خوشخبر
 بقند واک کافرا شهریار
 زهر تو اے شیر پروردگار
 همتن فوج و لشکر گری سخت تنگ
 رشت آنه ناون سوشیر شکار
 همتن پهلوانان جنگی شته ساس
 بو و اتس شکاره کران بچسب
 علی صاحبین ماره چچه کینه خبر
 مقاتل میس در افرجهان
 کدم تیغ بر شکر بد گهر
 به تیغ به نیزه به گریه گران
 دتم سجده سوی خداوندگار
 ز خنجر بسجده جدا کرده سر
 نه دتم پنه تن نه بر گز بدل
 دفن در زمین چوم یهوی آرزو

و چیت حال مادر اما یک
 و چیت حال مادر اما یک
 و چیت حال مادر اما یک
 و چیت حال مادر اما یک
 و چیت حال مادر اما یک

این غنای ساری بیهوده
 که بیکدیگر از این بیهوده
 ز کجای بیاورد که بیهوده
 از آن پس که بیهوده بیهوده
 کجاست که بیهوده بیهوده
 از آن پس که بیهوده بیهوده
 کجاست که بیهوده بیهوده

نظر دو در تراوی که بیهوده
 کجاست که بیهوده بیهوده
 از آن پس که بیهوده بیهوده
 کجاست که بیهوده بیهوده
 از آن پس که بیهوده بیهوده
 کجاست که بیهوده بیهوده
 از آن پس که بیهوده بیهوده
 کجاست که بیهوده بیهوده

زهول دلیران نصرت آب غرض از مدینه باین قدر و نشان بیت کن یله حیدر نامدار روانه سپین همچو شیرسکار ژلن گو باکن راه دور و دراز بروز و شب همچو دیوانه گان ولی یله بوجه س لکن بقیاس سخن مختصر عجب در رخ و عذاب و چمن شهر سی گرد در یای مثل نه نت نا و نه نت کدل زنیهار ترن تاره کر کانه جرات ابور سپن در تفکر شه بو تراپ کرون مادل خود بیهوی مشور و نت بی کرون نعره سمناک از ان نعره گو شهر سی نزل	نهان گشته شیر و درند و دواب روانه کو آن شاه کون مکان پس از دفن آن آدم نامدار بقندور مانند باد بهار گه بر شیب و گه بر فراز نه آرام یکدم نه آب نه نان کھون آسونا چاره جنگل گاس بقندور و اتوال شه بو تراپ بهر جا چھونت فاصله میل میل مگر قلعه کریمت بنای شمار بهر جا گران آب و دریا بشور و چھون یام پر شور در یای آب بصد قهر بونا له حیدر کره که گویا دست آسمان پیونجاک دست آکے کوہ دیابان دوله
--	--

این غنای ساری بیهوده
 که بیکدیگر از این بیهوده
 ز کجای بیاورد که بیهوده
 از آن پس که بیهوده بیهوده
 کجاست که بیهوده بیهوده
 از آن پس که بیهوده بیهوده
 کجاست که بیهوده بیهوده
 از آن پس که بیهوده بیهوده
 کجاست که بیهوده بیهوده

۱۲
نہ تیس اُردو ہوئیں ونہ تیس البتہ تاب
گر قتار غم کو زبیں اضطراب
ہیں انکہ ونہ اسے شہ دل سواد
چھوٹنیہ سر شاہ و دل سواد
چپ در نیکی نام

دوان منہ شہ ایزہ بجوش و حروش
 سپہن و لجنین اختر خوشخرام
 بہنقن پیونہ زد شہ بد گہر
 بنزدیک آن شاہ ظالم شعار
 حقوق بستہ کرت بنزنجیر تام
 دین تس کہ اے نامور نیک خو
 تدمی تو ہی میسان گہ نقر از
 اسی بوز آن جیس در نامدار
 رٹ آنہ ناوت سوشیرن اتھ
 ولی بیم شہر س زہ چھوی صبح شام
 وڈاوی سوشہر س بز وادی
 متن سیت لبراینہ روی جہان
 انہ سیت پانس بوفوج فرنگ
 ہمیشہ تو ہی میسان غوار تہ یار
 بفوج گران باتمامی سپاہ

بلہ میانو نعرہ زہ واتی بگوش
 کنن دلدس گو سوتھنند کلام
 ویت تس از آنجایل نامور
 بفرش گرامی کُرن تم تدرار
 متو کافرو دلدل تیز گام
 شہس با علی ہتھو کُرن گفتگو
 زہ مہمان چھوکی کیاہ دن چھو مہ
 دیس تم کہ پادشہ نامدار
 رٹ آنہ ناوت دلیرن اتھ
 بہ کت بوز تھن اس گمت شاد کام
 اسی ما محمّد بجنک آوری
 چھ پتر زور ور عربکی پہلوان
 ولی یدمہ دیہ ہم گز مہ بید رنگ
 دیس پادشاہن زہ اے نامدار
 چھو کیاہ غم اگر بہ رسول خدا

[illegible]

نه بوزت سپين چشمين پس نه غصبي نه چو چو
 نه بوزت سپين چشمين پس نه غصبي نه چو چو
 نه بوزت سپين چشمين پس نه غصبي نه چو چو
 نه بوزت سپين چشمين پس نه غصبي نه چو چو

ته بوزت دل آزرده گوشه يار
 غلامس دين گز نه چشم قهر
 مه آسوم گمانه چو بڈ پهلوان
 مگر کر ته زانم چور و باه لنگ
 ته بوزت بجلدي دین گو غلام
 دین پس همی و اتواک پهلوان
 نمنی و چو سر شاهسدان علی
 دین پادشاهس که اے شهر یار
 نه بوزت سپين چشمين شهر یار
 کنن یام گو میکس سوی کلام
 و تخت در اودر دست رخت کین
 پتھن پیو بنزدیک شاه جهان
 دین پادشاهس که اے شهر یار
 بزور و بقوت چشم قهر
 قسم چوم ز عز و لات و منات

کھتوس شمس بر میکد نادر
 ان نادر دت میکد گهر
 دلیر و دلاور بزور و توان
 سہس سیت در امن مقابل جنگ
 وین میکدس شهر یارن پیام
 ز ملک فرنگ نزد شاه جهان
 رخت پس تره آنت بر و شندي
 یہ چو بنه سر شاه دلدل سوار
 دین مه ان میکد پر شرار
 سراپا سپن همچو آتش تمام
 بنزدیک حمید ریل پاکدین
 بر پند رخت تیغ بواز پیام
 ہمیشہ بویں سپان دشمن فرار
 رخت مه سر حمید ز نامور
 و نم نیز بلا شک اینر کر حجه بات

نه بوزت سپين چشمين
 نه بوزت سپين چشمين
 نه بوزت سپين چشمين
 نه بوزت سپين چشمين

نه بوزت سپين چشمين
 نه بوزت سپين چشمين
 نه بوزت سپين چشمين
 نه بوزت سپين چشمين

نه بوزت سپين چشمين
 نه بوزت سپين چشمين
 نه بوزت سپين چشمين
 نه بوزت سپين چشمين

نزدیک آن شاه بیدادگر
 بدزدی داشت میان کافران
 دلی چوئی بدو از کافران
 بدزدی داشت میان کافران
 دلی چوئی بدو از کافران
 بدزدی داشت میان کافران
 دلی چوئی بدو از کافران

<p> کدن تیغ بران نبر از نیام صفا صف رشن کافر بد اساس کرن آسو حمله چو شیر شکار بهر سو کرن جاری دریای خون ته دلیشت آن کافرن اضطراب ودن گے نزدیک آن شهریار ته دلیشت دل آزرده گو شهریار مه چوم بی گمانه ز شهر فرنگ بجیده زه گره نزد این پهلوان ته بوزت و تخت دراوسوی نامور دین حیدر س اے دلاور پنگ کرت مارہ کم پهلوان شیر زاد قسم چھوی تر سندیم زه پیداکرک پزوی ون کتکو چھوکی ه اے نامور ته بوزت کرن حیدر لن زہر چند </p>	<p> بہر سو کردن کافرن قتل عام یکا یک رشن کینہہ تہ کر نک پاس گہے بر زمین و گہے بر بار ز خون شد زمین سر سبز لالہ گون از اسخا زلن آسے بے آب و تاب لمن خاک پانس و دن زار زار وزیرس پر رشن کیاہ چھوید کبار چھوئے آنتن این دلاور نہنگ پر رشن کیاہ زہ چھوی فلت نام نشا نشہ حیدر رس کو بقتل و ہنر سبب کیاہ ز سپنک مقابل جنگ غرض کیاہ ز چھوی دنتہ درد دل قوی و دلاور ہویدا کرک دلیر و دلاور بقتل و ہنر دین تس کہ اے مرد نہرنگ و فند </p>
---	---

دین پادشاہ کس کہ شہر پادشاہ
 دین پادشاہ کس کہ شہر پادشاہ
 دین پادشاہ کس کہ شہر پادشاہ
 دین پادشاہ کس کہ شہر پادشاہ

آنچه که در این عالم است و در پهلوان خست
 می رسد زور و در پهلوان خست
 می رسد زور و در پهلوان خست
 می رسد زور و در پهلوان خست

دین میانه نخته به شیرشکار
 مه چوم پی گمانه علی پهلوان
 شهن دپو و زیرس به فوج گران
 مگر زنده انزن رشت خواه مخواه
 اگر زنده انه هن رشت پهلوان
 ته بوزت متفن درا و فوج گران
 هزاران علم های گلگون بهسار
 بشور آه نقاره های گران
 ز بانگ طرم و تھو تھوی هول حال
 ز خر مهره آواز تره هولناک
 ته دشت عسلی ولی نامدار
 الهی تره چھوک قادر کار ساز
 مه کرو نکس زور و قوت عطا
 بواک چھوس نه کافر ز حد بشمار
 ونت بی تھون سر پھر بر زمین

لگوی زاله پائے مس کیا به چو دار
 پھوی آس به بیشک یل نو جوان
 ممکن گره زه بر حیدر پهلوان
 بسک می نشن زیاده تر پایگاه
 پھوی آس به بیشک یل نو جوان
 بمیدان جنگ آن وزیر زمان
 کرک استاده هزاران هزار
 ترزل سپون در زمین و زمان
 پریشان سین مغزهای خیال
 نبرد رایه شرین سین چاک چاک
 سین عذر خواه با خداوندگار
 بقدرت رحمن چھوک نشیب و فراز
 بمن پٹ کرم فتح و نصرت عطا
 چھویت جایه دن فضل جانوی بکار
 پنن حال باون بجان آفرین

مردن در فقر از جیس اندر
 دون کافرن ز او جیس اندر
 کرن فقر و جیس اندر
 بون کور و جیس اندر
 صفای و جیس اندر
 سین سار به جیس اندر

۱۷
 سین ی هزار از سر بهمناک
 پھر یو مقامی از کشت و کشت
 زهونی و گزونی نه کنه ای
 لھوی لھه بهمین بهمین
 کن و کد کس کو با تریس و باک

دین او مانند دین او مانند دین او مانند
 دین او مانند دین او مانند دین او مانند
 دین او مانند دین او مانند دین او مانند
 دین او مانند دین او مانند دین او مانند

نه دشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر
 بهشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر

بهشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر
 بهشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر

تعجب کن لک تھی نابکار
 کروک گیر بر حیدر نامور
 علی صاحبس پٹ تم چون ہدف
 سپن حملہ زن مثل شیر شکار
 دون کافر نرا و فوجیں اندر
 زہر سوانن کافران تم بزریر
 ہزاران دتن در نہ از ذوالفقار
 گزھن روز تھن آس تم بد گمان
 اثرن کافرن آس در شیت نفاق
 شہ ست زن اکی ترنجہ ستین بران
 پٹھن پٹ یوان آس تم بد سیر
 سومیدان سراسر گمت لالہ گون
 پریشان سپن سخت بے آب تاب
 زہ چھوک آدمی یا کہ جن و بشر
 زہ کس نامور چھوک بغیر از خلا

تہ دشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر
 بهشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر
 بهشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر
 بهشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر

بهشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر
 بهشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر

بهشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر
 بهشت پر کنده گاه اهل ناره
 بهوش آئے تم کافر بد گه سر

دوستان علی شکر یمن کلاه زار
دین علم پیر و نه دوست در اندیشه کو شهر یار
دلیف بیدین یمن کلاه زار
دین علم پیر و نه دوست در اندیشه کو شهر یار

میر عجم شہ اے حیۃ در با صفا
دی رفیع ثری ایزد داد گرا
دو گانہ پرن بہر شکرانہ تمام
دون ژاؤ در فوج دوزخ تمام
کرک کر یک بر حیۃ در نامدار
کرن از غضب لغزہ سہمگین
سپن کشتہ ست تناس تم بد کام
ژٹن مچو کاہ تم بین و بسیار
بیزد یک حیۃ در شہ مومنین
ملا یک متھن پیش شیر خدا
تنی آؤ نزد شہ مومنین
ملا یک تنی سہمگین بکیران
کرن کافرن منز قیامت تمام
سپن کافر بد گہر سخت تنگ
پون سر تھیر کافرن بے شمار

و من بعد ان انان از او

و نین میانو بوزت نه اصلا مگر
 دیس شهریارن مه کر گو گمان
 و چو مننه اس هیومه کاخه شهسوار
 اگر چه کرو جنگ باشیر زاد
 مگر چوم دیس منز پون دی صلاح
 کرس عذر خواهی ز حد بشمار
 یله صبحنس آفتاب منیر
 جهان گو منور کران تا کران
 علی ولی حیة در نامدار
 دژن دلدس جف بماند شیر
 بجولان کون خسته روی زمین
 دژن کریک مانند غران پلنگ
 ازان نعره گو کافرن لرز جان
 دون گو وزیر نر و شیر زیان
 قسم چووی مستدیم زه پیدا کرک

علی
 دین چو بی ز طاعت
 و موی امان از دم و ذوالفقار
 و ز باری دین و فخر
 زار دست کم لایق کارزار

و حقیقت کافرن لرزه جان سپین
 سید بن یحیی بن جوشان چو سبیل سبکبار
 سید بن یحیی بن جوشان چو سبیل سبکبار
 سید بن یحیی بن جوشان چو سبیل سبکبار
 سید بن یحیی بن جوشان چو سبیل سبکبار

دوم مه جگر و البته کباب
 بجلدی نه نشانه ناؤن رطت
 به بوزت وزیرن کرن حکم نر
 زگردان جنگی کڈن صد هزار
 زبانک طرم و تھو تھوی گیر دار
 پکن درایه لشکر ز بس طمطراق
 ته دلیشت علی شیر پروردگار
 کرن نعره مانند غران پلنگ
 ازان نعره پیو کافرن لرزه جان
 بهوش آئے یله تهد و تحت گئے ز جا
 کروک حمله هر سو تیر و کمان
 ته دلیشت سپن مرتضی کینه خواه
 کران حمله بو همچو شیر شکار
 متیومرت بمانند فیل دمان
 یون بیت صفسٹ دون تت تلف

چھو تھو خیره سر حیدر بو تراٹ
 ننه گزده تراون تنی سر ز رٹت
 انن سمبت فوج تم سر سیر
 بهر سو تلک سخت گرد و غبار
 سپن زلزله در همه کوہ سار
 نوکٹ شور و غوغا بروم و عراق
 دوان تراؤ در لشکر صد هزار
 رٹت ذوالفقارن درخشان بجنگ
 پتھر بر زمین پئے خود بو انگان
 رنک در میان حیدر رنگ طی
 رٹن بر سپر حیدر پاک شان
 زهر سو کرن هتنه کافر تباہ
 گہی بر یمن و گہی بر سینار
 رٹن کافرن گو به تیغ و سنان
 کران آسون خالی متن صف بصف

سید بن یحیی بن جوشان
 سید بن یحیی بن جوشان
 سید بن یحیی بن جوشان
 سید بن یحیی بن جوشان
 سید بن یحیی بن جوشان

آئی سو بگڑ بیدران بنگ
 کن ہم طرف حمله یچول پلنگ
 گئی اس از بغیر فوفشان
 گئی بوزیرہ بگڑ گران
 کن کافرن پیارہ پیارہ

نزلت مسیحی بگو چو فرزند امش
 آئی بگو چو نہ است ساجد
 چو نہ است پیش و پس انگار
 چو نہ است دلاور دین روزگار
 نقش سرمه کن بلی پاکین
 نه دلیشت مقابل سپن دین

خدایان منی زالی به آبش اندر
 یی قون در عون و شفق جلد
 از آن که سوسه سی پویش از بدن
 بکاف در آب که یک طرف

اگر چه لیو آسو اسفندیار
گمانه مه چوم یزدتقوی روزه جنگ
بیت کن سو حیث در لبوی خدا
دین آسو اے پاک پروردگار
ایمنابنا که رسالتا
ز بس زخم ها آسو شیر دردناک
بیت کن یله ذات خیر البشر
هت اصحاب بیه یار عالی تبار
چهل روز گذرت رسالتا
در انجا سپن در تفکر صحاب
صحابو کروک عرض پیش رسول
دیک تس که ائے سرور نامور
بدن بال موسی تمی نابکار
ژلان آسو موسی بفرسنگ وکیل
نجوش آو موسی علیه السلام

یہ ظاہر چھو فولا دین استوار
 اکھاہ زندہ تراوی نہ سیمو ہیو بلنگ
 کران التجا آسو بر این مدعا
 ترہ رستوی مدہ کاٹھہ چھو منہ غنچو یار
 ہمتھن فوج لشکر شتابان شتاب
 کرت تیکہ بر ایزد ذات پاک
 مدینہ نبرد را و با کر و فر
 پکن آس در کوہ ہامون زار
 پکان وات تم بر لب جوی آب
 تر و کتھہ کنن اس ز دریای آب
 تر و تارہ کتھہ پاٹ اے ذوالقفل
 ید فوج فرعون بیداد کو
 دوان آس بہت خنجر آیدار
 یتام وات تم بر لب رود نیل
 کڈن ضرب عاصہ بدریا تمام

دیکھو یار باکم یہ بوزن رسیں تو دیکھو
 لیکن نہ اے دو بھر میں مطلب حصول
 ہر گاہ ان سید مرسلین
 نہ بعد سلام تم کو ان میں کلام
 چن کر کہ سناں درین نام
 بیخفی یار چھوڑی حکمت بیاہناب
 ہر یاد دیو تہ ششایان ششایان

۲۲

شہ بوزن جنابن ہمدانی نشان
 وزن پیش یاران عالی نشان
 وزن پیش حکم کمال
 ازان پس جگہ فوج
 گور و سان و تھو فوج
 تہ گئے ز دریا بیک طرفہ عین
 فوج و لشکر حسن بیک
 بیچار و اصحاب عالی نشان
 کھشت کے کنار میں بلانوف

بی بی بار و اصحاب عالی شان
 که در شیت متعال سین در عجب
 یک پس پادشاه چو عالی نسب
 که در شیت متعال سین در عجب
 یک پس پادشاه چو عالی نسب
 که در شیت متعال سین در عجب
 یک پس پادشاه چو عالی نسب

ن حال باد کی بجان آفرین
 خدایم شفق سوزد رخ آفرین
 نصیر امت بدرگاه سلطان دین
 نئی تبریل آفرین گران
 حضور شهنشاه کون و مکان

۲۲

۲۲

تنبابس دین کے رسول خدا
عز و ذات پاکین شاہ کمرے عطر
فتح خری دی پاک پروردگار
کلمہ بہت بولائی ہے کارزار
شیر غزوات میں تو تنباب رسول
ان کی کوئے مطلب حصول
پیشہ

در آنکه این کتاب را در میان خاص و عام
 در آنکه این کتاب را در میان خاص و عام
 در آنکه این کتاب را در میان خاص و عام
 در آنکه این کتاب را در میان خاص و عام

پروانِ محمد ایزد دادگر
 بیت کنِ مقابلِ بمیدانِ جنگ
 دینِ آسوف و جسِ بد گهر
 گزِ خونِ نیرت شدِ مُرسلین
 چھوڑ سا حراہِ حیدر لبو تراب
 انگِ جادوی سیتِ جہانِ تنگ
 ولیکن مہ چھمِ شکرِ بے حساب
 دنتِ بی کرین کر یک تم سہمکین
 یوں اکو نہ چھوکی جلِ بمیدانِ جنگ
 یہ پوزتِ بشور آؤ شیرِ جبار
 بمیدانِ تیغِ پئے صحابہ تمام
 کر کی صفِ مقابلِ بمیدانِ جنگ
 صفِ قلیس اندرِ شہِ انبیا
 و چھن آسوف حیدر چو شیرِ زیاں
 بیت کنِ ابو بکر مانند شیر

دینور دیکر از کس که در شمس از کس که در دینور
 دینور دیکر از کس که در شمس از کس که در دینور
 دینور دیکر از کس که در شمس از کس که در دینور

بسمانه پیران به سکه
 بهر بخت دین در دینور
 که تو به شمس پیش دینور
 سه دفتر دینور پیش شاه بهمان
 دینور دیکر از کس که در شمس از کس که در دینور

ز به لچه خسته زخمی گمت ناتوان
 ته بوزت مقاتل پس زرد روی
 دریغا کجا لشکر بے شمار
 وزیرین دیس اے شنه باوقار
 سو بد روی تختال بدر و مبین
 به بوزت دیس پادشاهن حال
 دلاور چه یتیم عزیزی تیغ زن
 متومنزله چھونه کونھ اکھا ناتوان
 مگر زیاده جنگی چھو شیر جبار
 به تدبیر از رات سوی نامور
 ته بوزت وزیر و دیس یتیمو حال
 چھو کاسهل یتیمو نامور پهلوان
 کنوی ز نو اثرن در صف صدر
 ته پانس زه معلوم سپنوی عیان
 به بوزت در اندیشه گوشه یار

چه اک لچه متولسته کرمیت جوان
 پتھر بر زمین پیوتلن های موی
 دریغا کجا چاه و حشمت دقار
 دینامی مه کر خواہش کارزار
 نمی فتنه بر پا کردن جنگ و کین
 مه کر آسو معلوم یتیمو حسب حال
 پلنگ دمان شیر زرنیل تن
 بهر کس چه مانند شیر زیان
 نمی فوج بر ہم کرم بے شمار
 کردن گشده بسته بلا خوف و ڈر
 مگر اے شهنشاه فرخنده فال
 کرت بسته آن بتاب و توان
 بیکدم گرن سارنی لورہ یار
 چھو کتھوز و رور حیدر پاکشان
 وزیر رس پر زہن کیاہ چھو تدبیر

نه بوزت دیکر پادشاهن به
 نه بوزت دیکر پادشاهن به
 نه بوزت دیکر پادشاهن به
 نه بوزت دیکر پادشاهن به
 نه بوزت دیکر پادشاهن به

چھو کتھوز و رور حیدر پاکشان
 وزیر رس پر زہن کیاہ چھو تدبیر
 چھو کتھوز و رور حیدر پاکشان
 وزیر رس پر زہن کیاہ چھو تدبیر
 چھو کتھوز و رور حیدر پاکشان
 وزیر رس پر زہن کیاہ چھو تدبیر

بسیار از این شفا دار است
 بی پندیدن شکر انار است
 زانکه برون مشک است و در
 و این شکر در میان شکر
 و این شکر در میان شکر
 و این شکر در میان شکر

زلف آس و سیمان سیدار زن
 نته آس تم سنبل تا بدار
 سیه موی یله آس تراون بری
 نته آس و ظلمات سوی موی سر
 کمان ابرون یله لدن آس کون
 بمرگان کرن آس شکار
 بجاد و سیه چشمه نیر زله
 کرن یله کرشمه سه حور و پری
 الف بیو چو کاه نسته خنجر متس
 حقیقی زه لب تمسندی تابدار
 گلانی ز حسن خال هندوی متس
 زه تمسنه زه پوشه تهر زن بهار
 نم خون آدم بجائے جنا
 صفا سینه ویشیت خجل آفتاب
 نته آس سیمان بدن زن بهار

سیه زانغ یاد و شب تار زن
 پریشان کرت بهر ازار یار
 لکن زاله عاشق از ان مشکوی
 پکن تن اندر آ بچوان ز بر
 کرن ماره عاشق گز هن غرق خون
 و چن بس اکاه سوی ودان زار
 نته آس با دام برگ کله
 گز هن آس ر لوزت مه ویشی
 مژه تیر کیه بجه و خنجر متس
 دهن غنچه تن منرد و خوشگوار
 میان ز نحدان کوثر متس
 بقدرت روپه دسته گیت تیار
 بر من دل گز هن عاشق ز وفنا
 گمت آس و رت سو بے آفتاب
 شبنم تن پهن میوه های انار

بسیار از این شفا دار است
 بی پندیدن شکر انار است
 زانکه برون مشک است و در
 و این شکر در میان شکر
 و این شکر در میان شکر
 و این شکر در میان شکر

کرم دلفت گه پیا مان دین
 بزرگ با جماعت نماز نشین
 سپین جام پهنه سر کردگار
 گز هن یک قلم بر من کردگار
 بخوازن دلفت گه پیا مان دین
 گز هن یک قلم بر من کردگار
 نظریام ترا و ک بسوی کفار
 یون نوره پیماس بهر ازار
 عماری اندر دلفت گه پیا مان دین
 بزرگ با جماعت نماز نشین
 سپین جام پهنه سر کردگار
 گز هن یک قلم بر من کردگار
 بخوازن دلفت گه پیا مان دین
 گز هن یک قلم بر من کردگار

بزرگ با جماعت نماز نشین
 سپین جام پهنه سر کردگار
 گز هن یک قلم بر من کردگار
 بخوازن دلفت گه پیا مان دین
 گز هن یک قلم بر من کردگار

چھوڑن دینا دیکھ کر کھوٹے ہوئے
 بین و خشمین ان کے ہاتھوں کوں دھک
 دین چھوٹ کر ان کے ہاتھوں کوں دھک
 کی پیشکش کی بدینہ کی بدینہ کی بدینہ
 ظالمین کی بدینہ کی بدینہ کی بدینہ
 بھڑا دینا دیکھ کر کھوٹے ہوئے

زہ بلف و اطلاس تم آس کیاہ چھکن برصاری دُر تابدار چھکن سیم و زراس سیکمان لدت زرد کو ہر درتا بدار گزشت پی بدرگاہ خیرالانام نبرمی کرن ہتو کھ شمسین کلام دین کافرن اے شقی ناصواب چھوکیاہ در عماری وینو قیل و قال بیہ اسپ ابلق سراسر حررت تو ہی اے ستمگار دوزخ اثر کر کی عرض اے شاہ گردن فرا چھوٹس سینا این جاہ حشمت و قار تر کر عفو اے شاہ گردن فراز رشن باخوشی چھوٹن چانی کنیز زہ کن سوزم اے سرور محترم	بیہ پارچہ رنگ برنگ آس کیاہ امیران و زیران ز حدیث شمار پکن با عماری خورد و کلان پراز بار اشتہر ہزاران ہزار یابن حشمت و جاہ و فخر تمام کر کی دست بستہ جناب بس سلام تہ و لثیت سپن در عجبک نجنا چھکتیم کنیز و ظالمان یال شتر پراز لعل و گوہر برت مدعا کیاہ ات اندر وینوز و دتر تہ بوزت سپن دست بستہ زیر عماری اندر وینوز شہر یار لدوی پادشاہن سلام نیاز یہ دختر مہ اسم گرامی عزیز بیہ لعل و گوہر یہ جاہ و ششم
--	---

دوبارہ تہ ادا کران بعین
 بوکر زاہ تہ بکشتہ ساریدیم
 وکی بکر و دین ساری بکون
 رضا مند پینو خدا و رسول

چھوٹن دینا دیکھ کر کھوٹے ہوئے
 بین و خشمین ان کے ہاتھوں کوں دھک
 دین چھوٹ کر ان کے ہاتھوں کوں دھک
 کی پیشکش کی بدینہ کی بدینہ کی بدینہ
 ظالمین کی بدینہ کی بدینہ کی بدینہ
 بھڑا دینا دیکھ کر کھوٹے ہوئے

چھوٹن دینا دیکھ کر کھوٹے ہوئے
 بین و خشمین ان کے ہاتھوں کوں دھک
 دین چھوٹ کر ان کے ہاتھوں کوں دھک
 کی پیشکش کی بدینہ کی بدینہ کی بدینہ
 ظالمین کی بدینہ کی بدینہ کی بدینہ
 بھڑا دینا دیکھ کر کھوٹے ہوئے

پسین چمن چکوفلا کوکہ

گل اندام بوزت سپین شادان
بیت کن وزیر آیه نزدیک شاه
سراسر و ننگ پادشا هس سحر
تہ بوزت سپین در غضب نہ ہزار
وزیران کرن قہر تم سخت تر
عزیز از دل و جان آسم سہ گور
لجھ سے بدست شہ جاودان
تہ بوزت سپین تم وزیر لا جواب
از ان پس شہن شہم نمرد و کھو
تمس از غضب کھتو شرارت لبسہ
تمس ہوش و حس از دل تیرہ کو
کرن خواب خوردن تمامت حرام
کرن حکم شیر ہمہ خاص و عام
غرض در آیہ تم کافر زشت کار
چو سیلاب جوشان یکین گے کفا

کوتایع نیروان بنرا زینام
علی صاحبین نور دیده من
نیت کی سو عثمان کردیم
بدیدگ طرف بویگه چو شیر
مرا ایساده بین بهم چنگ
صف میسر من آن پیلنگ
سناده بین من درینک
اهل میمنه چو فواد که
پون مه واقعا

بیت کی علم پر
گزاره و دودون ہن
بہ نیرہ کراں اسو سنگین تکلان
بہ شمشیر لڑاں دشمن کوہ قاف
بدیک طرف بہ
لوگو صبر حق ان بیل نامور
کن از شیر زمین سواران بنامہ
بہ نیرہ و دودون ہن

۲۰
زبردست عثمان جو فرغان بلبل
کران کافران کو ترسکا ترسک
یہ ہے پورے سر بر میان
گیت کہنے والے اس کا فرمان
یہ ہے پورے سر بر میان

که از سر ده که در ده کوه و دایمون و غار
شته روز خوشترین اشکبار
که از سر ده کوه و دایمون و غار
شته روز خوشترین اشکبار
که از سر ده کوه و دایمون و غار
شته روز خوشترین اشکبار

۳۱
عزفی خود دید که از بدو
دست زد که کاران بیدار
پسین و حکایت در سالهای
که در حمله و فرج و دنیا و دنیا
و حکایت این اصحاب بیدار
که کاران من و قیامت بقیام
تا در پیش این کاران و منظر
از این است که در آثار
النداء خالص و عام

مقابل سپین سویی لبشیر جبار
گروت جادوی سیت جهانانه خراب
دمی لعل و گوهر کریمش کش
و دأوت یگرزه سوت و نبحاک
نمت بسته یازنده زالت بنار
دین شهر یارس چھوئی زوبکار
بیک سرفرازی بدینا و حسن
آمان بودمی از دم ذوالفقار
دوستی تلن گرزہ گاہ و سر
بزور و بقوت بتاب دتوان
بتائید یزدان بہت گوا مان
تلن گرزہ لاین بہ بار دگر
رٹن بر سپر گرزہ دب رو کرون
دتن حیدرس گرزہ گاہ و سر
سطھانہ چشمکین گوازان پیچ و تاب

ازین جهت این کتاب را بنام
ازین جهت این کتاب را بنام
ازین جهت این کتاب را بنام

بهین پیشتر و تم بیمار کی پیشتر
 مریک از آن دم در دیو و جوان
 که تمام کو نامه می بیمار
 خدایا پیاسی بختاب رسول
 بنی چار بار رسول کب راء
 رجه در بنام خداوندگار
 شاه حسن همه بنام خداوندگار

پتی تراوشاه رسالتاب
ودن آیه شهرک همه خاص و عام
کرک دست بسته ادای سلام
زن و مرد نزدیک خیر و الا نام
امیران وزیران سلمان سپین
ازان پس بحکم رسول کبار
بنام مسجد هند چین جانجا
سپین شهر قندور روشن تمام
پس آنکه جنابن امیر و وزیر
ازان جمله آن حضرتن اک وزیر
بجای مقاتل بناون سوشاه
دران شهر قندور از کافران
ازان پس شهرنشاخ خیر البشر
بفتح و ظفر آن رسالتاب
بفتح و ظفر آن رسالت پناه

کھست بیوٹ تختس سوچون آفتاب
بر خدمت شاه خیر الانام
پرن کلمہ گے ہر یکے خاص و عام
یون گے پرن کلمہ تم خاص و عام
کینہ ان غلامان ثنا خوان سپین
پتل خانہ ساروی کروں لوہ پار
سپین باتک و صلوات شام و بگاہ
بدین محمد علیہ السلام
ان بونٹ کن تم صغیر و کبیر
بناؤن شہنشاہ آفاق گیر
بدین محمد لبون بگاہ
نشانہ کونے رود نہ بگیاں
بطیبہ زمین آؤیا کروں
بہ شیرب زمین و آؤمانند آب
بہ شیرب زمین و آؤمانند ماہ

[illegible]

مزاران درود و مزاران سلام
بر روح پاک علیہ السلام
تبرکات یاربین زمان
زیر پادشاه کون و مکان
تمام شد بحکمت فندور
راقم پیرزاده و شریک
خانجاری

